

منابع محدود ماه دیگری را ایجاد خواهد کرد

امکان ایجاد درگیری بین دولت ها یا شرکت های خصوصی بر سر منابع محدود ماه دانشمندان را نگران کرده است.

امکان ایجاد درگیری بین دولت ها یا شرکت های خصوصی بر سر منابع محدود ماه دانشمندان را نگران کرده است.

به گزارش ایسنا و به نقل از ایندپندنت، تحقیقات جدید حاکی از اینست که دانشمندان نگران احتمال غارت سریع ماه توسط شرکت های خصوصی برای به دست آوردن منابع ارزشمند آن هستند.

"مرکز اخترفیزیک هاروارد و اسمیتسونیان" (the Center for Astrophysics | Harvard & Smithsonian) در این مقاله جدید می گوید: فقدان سیاست ها و توافق نامه های بین المللی می تواند منجر به تنش، ازدحام بیش از حد و گسترش سریع پروژه های استخراج ماه شود.

آب و آهن از مهمترین و با ارزش ترین موادی هستند که می توان از ماه استخراج کرد که به شرکت ها در ایجاد زیرساخت ها و توسعه کشاورزی کمک خواهد کرد و این موضوع همچنین باعث جلوگیری از صرف هزینه های سنگین برای انتقال این مواد از زمین می شود.

مارتین الویس (Martin Elvis)، ستاره شناس در مرکز اخترفیزیک هاروارد و اسمیتسونیان و نویسنده اصلی این مقاله که در مجله "Philosophical Transactions of the Royal Society A" منتشر شده است گفت: بسیاری از مردم فضا را مکانی برای صلح و همدلی بین ملت ها می دانند اما مشکل اینجاست که هیچ قانونی برای مشخص کردن کسانی که حق استفاده از منابع ماه را دارند وضع نشده است و تعداد قابل توجهی آژانس فضایی و سایر شرکت ها در بخش های خصوصی قصد دارند طی ۵ سال آینده روی ماه فرود بیایند.

وی افزود: ما نقشه های زیادی از ماه را بررسی کردیم و متوجه شدیم مکان های زیادی برای منابع مورد نظر وجود ندارد و آن هایی که پیدا کردیم بسیار کوچک هستند. این موضوع باعث بالا رفتن احتمال درگیری بر سر این منابع موجود می شود.

معاهدات موجود، مانند معاهده فضا در سال ۱۹۶۷ برنامه ی قاطعی جهت محافظت از اجرام آسمانی در برابر استفاده شرکت ها ارائه نمی دهد. بر طبق این معاهده ماه و سایر اجرام آسمانی باید توسط تمام کشورهای عضو این پیمان منحصراً برای اهداف صلح آمیز استفاده شود، اما مختص دولت ها نیست. ایالات متحده بر بندی تاکید داشت که به شرکت های تجاری اجازه می دهد، تا زمانی که تحت نظر مستمر دولت و دارای مجوز هستند بتوانند در فضا جستجو کنند. برخلاف نظر ایالات متحده روسیه معتقد بود که اکتشافات فضایی باید محدود به دولت ها باشد.

معاهده دیگری به نام پیمان ماه در سال ۱۹۷۹ توسط هیچ یک از کشورهاییک که در خودشان پرواز فضایی انجام می دادند مانند ایالات متحده، روسیه، چین، ژاپن یا اعضای آژانس فضایی اروپا تصویب نشده است.

دکتر جیل استوارت، رئیس سیاست های فضایی در دانشکده اقتصاد لندن، پیش از این به ایندپندنت گفته بود: این معاهده تلاش می کند تا به مالکیت منابع به دست آمده از فضا بپردازد که تا حدودی توسط جامعه بین المللی رد شد.

در سال ۲۰۲۰ توافقنامه آرتمیس Artemis اعلام شد. این معاهده مجموعه ای از موافقت نامه ها است و کشورهایی را که با ایالات متحده برای بازگشت به ماه کار می کنند موظف به رعایت شفافیت در کار خود می کند و طبق آن شرکت ها فقط برای "اهداف صلح آمیز" می توانند فضا را کاوش کنند و باید تضمین کنند که برای نجات هر فضاوردی که در حین انجام مأموریت به خطر می افتد با هم همکاری کنند. با این حال، این معاهده هنوز از اجسام آسمانی در برابر بهره برداری بیش از حد برای یافتن منابع محافظت نمی کند.

آلانا کرولیکوفسکی (Alanna Krolkowski) استادیار سیاست علوم و فناوری در "دانشگاه علم و صنعت میسوری" و یکی از نویسندگان مقاله در بیانیه ای گفت: بزرگترین مشکل این است که دولت ها، شرکت های خصوصی و دیگران همگی

مکان ها و منابع یکسانی را مورد هدف قرار می دهند اما این مکان ها و منابع محدودند و ما ماه دیگری نداریم که به آن نقل مکان کنیم. این تمام قمری است که باید با آن کار کنیم.

در حالی که داشتن یک نظام حقوقی جامع و بین المللی جهت مدیریت منابع فضا دور از ذهن به نظر می رسد اما بنیادهای خصوصی مهمی از قبل وجود دارند و ما می توانیم اقدامات محلی را آغاز کرده و یا حداقل تدبیری برای حل مشکلات پیش بینی شده برای این نقاط در ماه اتخاذ کنیم.

کرولیکوفسکی افزود: دولت ها همچنین باید پیامدهای بدتر مانند ازدحام بیش از حد و دخالت در هر مقرر را شناسایی کنند و از آنها به عنوان پایه و اساس برای قانونگذاری استفاده کنند. قوانین موجود که از آب های مشترک مانند اقیانوس ها یا دریاچه های محلی روی زمین محافظت می کنند، می تواند به عنوان مبنایی برای وضع این مقررات مورد استفاده قرار گیرند، اما سیاستگذاران باید در مورد نحوه طبقه بندی این منابع تصمیم بگیرند.

کرولیکوفسکی گفت: آیا این منابع بخشی از قله های همیشه روشن ماه که نور خورشید همیشه به آنها می تابد هستند و یا واحدهایی از انرژی هستند که از صفحات خورشیدی نصب شده در آنجا تولید می شوند؟ در چه سطحی می توان آنها را واقعاً مورد بهره برداری قرار داد؟ چگونه باید منافع حاصل از این فعالیت ها توزیع شود؟

رسیدن به توافق در پاسخ به این سوالات پیش شرط رسیدن به یک همکاری موفقیت آمیز بر روی این نقاط جذاب ماه است.

ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه سال گذشته هشدار داد احتمال ایجاد یک رقابت فضایی جدید بین کشورش و ایالات متحده، به گسترش فناوری های ضد قمری و "سلاح های فضایی" که قادر به هدف قرار دادن زمین و سایر اشیا در مدار زمین هستند، منجر خواهد شد.